

Magneetti- ja happihoidot vähentävät kipulääkityksen tarvetta

Kipu on yleisin syy miksi ihmiset hakeutuvat lääkärin tai fysioterapeutin vastaanotolle. Hoitokeinoilla pyritään kivun vähentämiseen tai toimintakyvyn häiriön korjaamiseen. Hoitokeinoja ovat lääkehoidot ja erilaiset terapiat, kuten esim. sähköhoidot, pulsoiva magneettikenttäterapia, akupunktio, manuaalinen terapia, liikehoidot ja hieronta.

Kipu on yksilöllinen aistimus ja tunnekokemus, joka useimmiten liittyy elimistöön kohdistuvaan vammaan tai kudოსvaurioon. Kipu voi olla akuuttia tai kroonista. Se voi olla myös ajoittaista. Laadultaan kivut voidaan jaotella esim. pistäviksi, polttaviksi ja jomottaviksi. Kipu voi myös johtua psyykkisestä syystä, jolloin puhutaan kivusta ilman kudოსvauriota.

Krooninen kipu on varsin yleistä ja siitä kärsii väestöstä noin 35–50%. Heistä 7 % on suuressa hoitotarpeessa. 400 000 suomalaisella on joko polven tai lonkan nivelrikko.

Yli 1,7 miljoonaa suomalaista kärsii tai on viimeksi kuluneen kuukauden aikana kärsinyt reumaattisesta kivusta ja yli 1 miljoonalla on jokin krooninen tuki- ja liikuntaelinten sairaus ja noin 0,6 miljoonalle tämä sairaus aiheuttaa toiminnallista häirtä.

Mistä kipu johtuu kudostasolla?

Kipu johtuu kudostasolla siitä, että solutasolla tapahtuu turpoamista esim. vamman seurauksena ja tämä johtaa kohonneeseen happamuuteen kehossa, ja keho, jossa on kohonnut happamuus, on kipeä.

Kun vamma syntyy, keho lähettää elektromagneettista positiivista (+) signaalia aivoille hermosysteemin välityksellä. Aivot vastaavasti lähettävät elektromagneettista negatiivista (-) viestiä vamma-alueelle. Negatiivinen magneettikenttä aloittaa paranemisprosessin, oli se sitten murtuma, haava tai mustelma, ilman tätä parantumista ei tapahdu.

Negatiivinen kenttä normalisoi pH:ta, eli elimistön happo-emästasapainoa. Se myös aktivoi oxidoreductase-entsyymituotantoa, joka neutralisoi vapaita radikaaleja ja vapauttaa molekyylihappea. Negatiivinen kenttä ja happea virtaa vammautuneelle alueelle ja tämä stimuloi melatoniinin ja kasvuhormonin tuotantoa. Happipitoisuus kasvaa vamma-alueella, aineenvaihdunta normalisoituu ja hapan tila häviää ja tämän seurauksena myös kipu häviää (Robert O. Becker, tri, ortopedian kir.).

Lääkehoito kivunlievityksessä

Erilaisten kipulääkkeiden käyttö on varsin yleistä kivunhoidossa. Ne eivät varsinaisesti hoida kivun syytä, mutta lamaannuttavat kiputuntemuksen joksikin aikaa. Valitettavasti ne krooniset kipupotilaat, jotka joutuvat käyttämään pidemmän aikaa kipulääkitystä, joutuvat kärsimään lääkkeiden sivuvaikutuksista.

Lääkäreiden asiallisesti määräämä oireenmukainen hoito aiheutti USA:ssa yli 100 000 sairaalapotilaan kuoleman vuosittain sekä 2,1 miljoonaa potilasta joutui tehohoitoon, raportoidaan JAMA -lehden artikkelissa 15.4.1998. Suurin riski liittyi kipulääkkeiden käyttöön, kolmantena riskilistalta löytyi Asperiini ja viidentenä antibiootit.

Ilta-Sanomien artikkelissa ”Kuolema uhkaa lääkekokeiden uhreja” kerrotaan kuinka lääkekoe tuhosi vastustuskyvyn. Saksalaisen TeGenero -yhtiön kehittämää YGN 1412 – lääketta kokeiltiin viime maaliskuussa Lontoolaisessa Northwic Parkin sairaalassa. Osa vapaaehtoisista koehenkilöistä sai lumelääkettä. Kuudelle koehenkilölle annettiin TeGenero -yhtiön valmistamaa mm. reuman hoitoon suunniteltua lääketta.

Kuusi TeGenero lääketta saaneista sai vakavia oireita pistoksen antamisen jälkeen. He valittivat kuumuutta ja riisuivat paitojaan ja kokivat pahenevaa päänsärkyä. Joidenkin koehenkilöiden pää ja niska turposivat muodottomiksi. Kipu oli niin sietämätön, että osa menetti tajuntansa ja osa jouduttiin nukuttamaan. Lisäksi myöhemmin on ilmennyt ko. lääketta saaneilla koehenkilöillä munuaisten vajaatoimintaa, maksaongelmia, ripulia, selkäkipua sekä verenmyrkytys. Eräälle koehenkilölle kerrottiin, että hän voi myöhemmin sairastua syöpään.(Ilta-Sanomat 31.7.2006).

Tulehduskipulääkkeiden kipua poistava vaikutus perustuu paikallishormonien tuotannon ja vaikutuksen estoon. Niillä ei ole suurtakaan merkitystä itse tulehduksen poistamiselle.

Tulehduskipulääkkeet eivät ole kuitenkaan vaarattomia ja niiden aiheuttamat mahahaavat ovat suuri kansanterveydellinen riski. On arvioitu, että Suomessa kuolee jopa 300 ihmistä tulehduskipulääkkeistä johtuviin mahaverenvuotoihin.

Fysiatrian erikoislääkäri Jukka-Pekka Kouri toteaa Mediutiset -lehden artikkelissa, että tulehduskipulääkkeiden aiheuttamat mahahaavat ovat usein salakavalan kivuttomia, sillä ensimmäisenä oireena voi olla hengenvaarallinen verenvuoto. Jo muutaman päivän tulehduskipulääkkeiden käyttö voi aiheuttaa limakalvomuutoksia, jotka siten voivat saada aikaan mahahaavan. Vanhemmilla ihmisillä on suurempi riski sairastua mahahaavan kuin nuoremmilla.(Mediutiset, Nro 21/21.11.2002).

Tulehduskipulääkkeiden käytön alussa kehittyi 70–90 % käyttäjille mahalaukun ja pohjukaissuolen limakalvon syöpymistä ja muita pinnallisia limakalvovaurioita. Lääkkeiden pitkäaikaiskäyttäjistä noin 25 % kehittyi krooninen maha- tai pohjukaissuolenhaava, yli 60-vuotiailla haavan riski normaaliväestöön verrattuna on jopa 6-kertainen (Suomen Lääkärelehti 33/2002 vsk 57).

Pulsoivalla magneettikenttä- ja happihoidoilla saadaan aikaiseksi merkittävää kivunlievitystä varsin nopeasti ja ilman sivuvaikutuksia. Näiden hoitojen käyttäminen vähentää myös merkittävästi kipulääkkeiden tarvetta ja moni on päässytkin kokonaan eroon kipulääkkeiden käytöstä. Magneettihoito on myös vaivatonta, potilaan ei tarvitse edes riisuuntua.

Magneettiterapialla saadaan aikaan vammautuneella alueella sähkömagneettinen negatiivinen (-) kenttä sekä solun hapen osapaineen lisääntyminen, joka edesauttaa luonnollista paranemisprosessia.

Magneettihoidolla saadaan lisättyä melatoniini- ja kasvuhormonituotantoa sekä lisäämään molekyyläristä happea ja alkalisoimaan kehon pH tasapainoa. Nämä tekijät optimoivat paranemisprosessia ja sitä kautta poistavat nopeasti kipua. Myös magneettihoito kasvattaa endorfiinin tuotantoa kehossa ja kasvava endorfiinin määrä lievittää kipua.

Magneettihoidon kanssa voidaan samanaikaisesti käyttää aktiivista lisähappea. Magneettihoito parantaa verenvirtausta suonissa ja näin varmistetaan, että hapellinen veri pääsee joka paikkaan, myös kehon ääriosiin. Jännittyneessä ja krampissa olevassa lihaksessa on myös aineenvaihdunta häiriintynyt ja siellä on hapenpuutetta. Kipeän kudoksen happipitoisuuden lisääntymisellä saadaan aineenvaihdunta normalisoitua ja hapella on myös lihasjännityksiä laukaisevaa vaikutusta.

Yksinkertaisinta kivun hoitamisessa olisi se, että sen hoitamiseen ryhdyttäisiin mahdollisimman pian. Näin päästäisiin vähemmällä kärsimyksellä, pienemmillä lääkemäärillä ja lyhyemmällä magneettikenttä- ja happihoidoilla. Kun kipu on jäänyt krooniseksi, vaatii se myös pidemmän hoitoajan. Kivun syy on selvitettävä ja sitten laadittava hoito-ohjelma. Hoitokeinot ovat yksilöllisiä, kaikille henkilöille ei käy samat hoidot saamaan vaivaan. Joillakin henkilöillä on useita eri sairauksia, jotka täytyy ottaa huomioon hoitolinjaa valittaessa. Akuutissa kivussa riittää yleensä 1-3 hoitokertaa, kroonisessa kivussa tarvitaan enemmän hoitokertoja